

Pripravljenost študentov razrednega pouka za poučevanje glasbene umetnosti

DOI: <https://doi.org/10.55707/ds-po.v40i2.173>

Prijeto 2. 1. 2025 / Sprejeto 9. 5. 2025

Znanstveni članek

UDK 37.091.3:78:378-057.875

KLJUČNE BESEDE: študij glasbenih vsebin v predavalnici, študij glasbenih vsebin na daljavo, pripravljenost poučevanja glasbenih vsebin bodočih učiteljev

POVZETEK – Pri študiju glasbenih vsebin študenti ne pridobivajo le glasbenega znanja, ampak tudi različne spretnosti in sposobnosti. Vse to lahko pridobivajo z rednim delom in vajo, kar pa je prehod študija na daljavo zelo zamajal. Želeli smo preučiti razlike v pripravljenosti bodočih razrednih učiteljev, ki so glasbene vsebine študirali pred in med epidemijo covid-19, pri vpeljevanju glasbenih dejavnosti v pouk glasbene umetnosti, ko se bodo po zaključku študija zaposlili. Rezultate raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so sodelovali v raziskavi novembra 2022 in so glasbene vsebine poslušali med epidemijo, smo primerjali z rezultati raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so sodelovali v raziskavi junija 2019 in so glasbene vsebine poslušali pred epidemijo. Študente smo spraševali, koliko se počutijo pripravljene za poučevanje glasbene umetnosti v osnovni šoli pri spremljanju petja na instrument, podajanju glasbene teorije in za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi. Ugotovili smo, da se študenti, ki so se izobraževali med epidemijo covid-19, počutijo manj pripravljeni za poučevanje glasbene umetnosti v osnovni šoli, ko se bodo zaposlili, kot študenti, ki so se izobraževali pred epidemijo covid-19.

Received 2. 1. 2025 / Accepted 9. 5. 2025

Scientific paper

UDC 37.091.3:78:378-057.875

KEYWORDS: study of music content in the classroom, distance learning of music content, preparation of future teachers for teaching music content

ABSTRACT – When studying music, students not only acquire musical knowledge but also various skills and abilities. All of this can be acquired through regular practice and training, which has been greatly disrupted by the transition to online learning. We aimed to examine the differences in the autonomy of future elementary school teachers who studied music before and during the Covid-19 pandemic in introducing music activities into music education. We compared the results from a sample of students who participated in the study carried out in November 2022 and studied music content during the pandemic with the results from a sample of students who participated in the study carried out in June 2019 and studied music content before the pandemic. We asked the students how prepared they feel to teach music in elementary school, how confident they are in conveying music theory, and how confident they are in creating harmony when singing a learned song. We found that the students who studied during the Covid-19 pandemic felt less prepared to teach music in elementary school than the students who studied before the pandemic.

1 Uvod

Glasbena umetnost je pomemben del celostnega izobraževanja, saj spodbuja miselni, čustveno-socialni in telesno-gibalni razvoj ter razvoj glasbenega sluha, glasbenih spretnosti in sposobnosti (Sicherl Kafol, 2001). Med epidemijo covid-19 so se prvič v zgodovini pojavili ukrepi, kot so npr. “omejeno gibanje, delo od doma, gospodarski, zdravstveni in drugi ukrepi” (Ferbežar idr., 2021, str. 193), “ki so vplivali na razmere v okviru družine in izhajali predvsem iz epidemioloških razmer v posameznih državah”, posledično se je zgodil tudi prehod vseh stopenj izobraževanja na daljavo (prav tam,

str. 193). Prehod na izobraževanje na daljavo je bil v Sloveniji odrejen z Odredbo o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni covid-19 (Vlada Republike Slovenije, 2020), ki jo povzroča koronavirus SARS-CoV-2. “Različne kompleksne vzgojno-izobraževalne pasti, ki so posledica (post)covidnih časov” (Marovič idr., 2023, str. 46), so vplivale na to, da so se vsi sodelujoči v študijskem procesu morali prilagoditi situaciji in preiti iz tradicionalnega načina izobraževanja v učilnicah na izobraževanje na daljavo, kar je spodbudilo prožnost in ustvarjalnost pri iskanju različnih načinov poučevanja. Na daljavo so se izvajali tudi vsi umetniški predmeti (Kopačin idr., 2022), tudi vsebine glasbene umetnosti, pri študiju katerih študentje ne pridobivajo le glasbenega znanja, ampak razvijajo tudi glede na svojo angažiranost, ki je v času epidemije prišla toliko bolj do izraza (Zrim Martinjak, 2024, str. 93), glasbene spretnosti in sposobnosti, ki jih lahko pridobivajo s stalno vadbo in prakso. Vpliv teh sprememb je bil odsev v pridobivanju glasbenih znanj, spretnosti in sposobnosti študentov (Jenko idr., 2024, str. 110), kar bi lahko kasneje na svoji poklicni poti izkoristili pri poučevanju glasbenih vsebin. V kontekstu poučevanja razrednega pouka se postavlja vprašanje, ali so razglašena epidemija covid-19 in z njo vsi ukrepi vplivali na pripravljenost bodočih razrednih učiteljev za vključevanje glasbenih dejavnosti v pouk glasbene umetnosti. Rezultate raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so sodelovali v raziskavi novembra 2022 in so poslušali glasbene vsebine med epidemijo, smo primerjali z rezultati raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so sodelovali v raziskavi junija 2019 in so poslušali glasbene vsebine pred epidemijo.

Glasba je pomemben del našega vsakdana, saj v nas sproža prijetna čustva in nas lahko popelje skozi različna čustvena stanja. Otroci se že od rojstva srečujejo s spodbudnim glasbenim okoljem, kar lahko obogati njihovo življenje. Še posebej pa lahko glasba v času šolanja igra ključno vlogo, saj se takrat otrok prvič sooči z glasbenim poukom, ki mu lahko pomaga pri razvoju samodiscipline, ustvarjalnosti, estetske občutljivosti in umetniškega izražanja (Denac, 2002; Kopačin, 2014, 2020; Sicherl Kafol, 2001; Slosar, 1997; Voglar, 1987).

Glasbeni pouk ima v šoli velik pomen, saj dopolnjuje kulturno in socialno življenje ter sooblikuje zdravo zvočno okolje. Učitelji lahko v šolsko delo vključujejo različne glasbene dejavnosti, kot so petje pesmi, igranje na instrumente, poslušanje glasbe, usvajanje glasbenih pojmov in glasbene ustvarjalnosti, s čimer lahko dosežejo različne izobraževalne, funkcionalne in vzgojne cilje.

Učitelji pouka glasbene umetnosti v prvi in drugi triadi morajo imeti zaključen univerzitetni študijski program razrednega pouka ali magistrski študijski program poučevanja na razredni stopnji druge stopnje. V četrtem in petem razredu pa lahko učitelj glasbene umetnosti poučuje tudi, če je končal univerzitetni študijski program glasbene pedagogike ali magistrski študijski program glasbene pedagogike druge stopnje. Primerna izobrazba je ključna za pridobitev potrebnih znanj za kakovostno poučevanje glasbene umetnosti.

V učnem načrtu Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem za smer Razredni pouk je zapisano, da program obsega prvo in drugo stopnjo študija. Prva stopnja traja štiri leta in omogoča študentom skupaj z izbirnimi predmeti pridobitev 240 kreditnih točk. Na drugi, podiplomski magistrski stopnji, ki traja eno leto, se študenti usmerijo v razvijanje profesionalne pripravljenosti za poučevanje vseh predmetov v prvem in drugem vzgojno-izobraževalnem obdobju osnovne šole. Poleg akademske izobrazbe

diplomanti pridobijo tudi poklicno kvalifikacijo ter izboljšajo svoje kompetence za obvladovanje procesov v vzgoji in izobraževanju, a hkrati tudi specifičnega predmetnega področja. Starman in Birska (2022) omenjata, da je potrebno študentom zagotoviti tudi možnost in pogoje za raziskovanje ter možnost medpredmetnega povezovanja usvojenih znanj, tudi s področja glasbene umetnosti. Pridobljena znanja in kompetence bodo kasneje na osnovi učnega načrta uporabili za učinkovito izvajanje učnega procesa, bodisi na daljavo, v šolskem prostoru, z medpredmetnim povezovanjem ali pa problemsko zastavljenimi učnimi urami ipd. (Birska, 2018, 2017). Študij je zasnovan tako, da se podarja splošno znanje, veščine in razumevanje, ki jih študenti dosežejo skozi visokošolsko izobrazbo. Poleg tega so jim ponujeni tudi izbirni predmeti, ki se osredotočajo na tuj jezik ali druge različne vsebine, vključno s predmeti z glasbeno usmeritvijo (Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta, 2023).

V prvem letniku dodiplomskega študija razrednega pouka študenti spoznajo predmet glasbenega izobraževanja, v okviru katerega se osredotoča na pridobivanje znanj in uporabo glasbenega izrazoslovja. Predmet pokriva branje in izvajanje vokalnih in instrumentalnih partitur, hkrati omogoča razvoj glasbenih in pevskih sposobnosti ter spretnosti igranja na različne instrumente. Študentje se seznanijo z zgodovinskim pregledom glasbenih slogov in se učijo o njihovih značilnostih, oblikah in predstavnikih (Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta, 2023).

Študenti se v okviru programa Razrednega pouka v drugem letniku srečajo s predmetom, ki se osredotoča na glasbeno teorijo in notni zapis. Pomembno je, da razumejo glasbeno gradivo ter znajo oblikovati instrumentalno spremljavo. Poleg tega se naučijo petja in osnovnih vokalnih tehnik ter spoznajo igranje na različne instrumente, vključno z otroškimi in lastnimi instrumenti. Med študijskim procesom pridobijo znanje o oblikovanju instrumentalnih spremljav ter osnovnem zborovodstvu, ki vključuje vodenje vokalnih, instrumentalnih in vokalno instrumentalnih skupin. Študenti se tudi učijo, kako spodbujati glasbeno ustvarjalnost otrok ter jih uvajati v svet ustvarjalnosti, pri tem pa spoznavajo tudi sodobne možnosti glasbenega izraza in zapisa (Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta, 2023).

Študijski program Razrednega pouka na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem ima v svojem programu notranje in zunanje izbirne predmete. Notranji izbirni predmeti so tisti, ki jih študenti lahko izbirajo znotraj svojega študijskega programa, medtem ko zunanje izbirne predmete lahko izberejo iz drugih študijskih programov Pedagoške fakultete. Na Univerzi na Primorskem so notranji izbirni predmeti na voljo z različnih področij, kot so pedagoško-psihološko, matematično, naravoslovno, športno in jezikovno-kulturno. Na slednjem področju se nahajajo tudi izbirni predmeti iz glasbene umetnosti, ki so na voljo študentom programa Razredni pouk.

Izobraževanje na daljavo se je v marcu 2020 razširilo na vse izobraževalne ustanove, vključno z osnovnimi in srednjimi šolami, univerzami in visokošolskimi zavodi. Čeprav Starman in Birska (2022) menita, da lahko mnoge izobraževalne prakse naredimo bolj prilagodljive, je bilo zaradi hitrega prehajanja na e-izobraževanje marsikje zaslediti veliko negotovosti. Vključeni v študijski proces pa so se soočili s številnimi izzivi pri organizaciji in izpeljavi novih oblik izobraževanja, za kar so se po večmesečnem prizadevanju za ohranitev temeljnih izobraževalnih načel postavili temelji za novo obdobje izobraževanja (Milić idr., 2023, str. 137).

Način načrtovanja in izvajanja učnih ur glasbene umetnosti v osnovni šoli je v veliki meri odvisen od glasbenega znanja, glasbenih spretnosti in sposobnosti, ki jih ima razredni učitelj, ki poučuje to področje. Pomembno je, da učitelj glasbene umetnosti razpolaga s potrebnimi omenjenimi znanji, spretnostmi in sposobnostmi ter je odgovoren za glasbeni razvoj učencev. Pri vpisu na študij razrednega pouka imajo bodoči učitelji razrednega pouka različno stopnjo glasbenega predznanja. Nekateri imajo že glasbeno predznanje, ki so ga pridobili med svojim formalnim izobraževanjem, medtem ko drugi s pridobivanjem glasbenih znanj začnejo od začetka. Ta raznolikost predznanja v glasbi med študenti razrednega pouka omogoča, da se med študijem le-to lahko dopolnjuje in izpopolnjuje. Nekateri študenti nadgrajujejo že obstoječa glasbena znanja, spretnosti in sposobnosti, medtem ko drugi glede na svojo angažiranost pridobivajo osnovna glasbena znanja in veščine v času študija, od česar je, ko se študenti razrednega pouka zaposlijo, odvisno njihovo načrtovanje in izvajanje glasbene umetnosti (Kopačin in Verdir, 2018; Slosar, 1995, 1997; Zrim Martinjak, 2024, str. 95).

Predvidevamo, da je pojav epidemije covid-19 razlike v glasbenem znanju, glasbenih spretnostih in sposobnostih med študenti, ki so se na študij razrednega pouka vpisali z glasbenim predznanjem ali brez njega, in razlike v pripravljenosti poučevanja glasbene umetnosti, ko se bodo v prihodnosti zaposlili v osnovnih šolah, še poglobil.

2 Namen in cilj raziskave

Zaradi nepredvidljive zdravstvene situacije v letih 2020 in 2021 so se tudi vsi udeleženci študijskega procesa na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem morali nenadoma prilagoditi dani situaciji ter izpeljati študij na daljavo tako, da je študentom omogočil maksimalno količino novega znanja in da so še vedno dosegali vse zastavljene cilje v študijskem procesu. Kot posledica teh sprememb v načinu poučevanja so se študenti razrednega pouka pri vsebinah glasbenih predmetov učili na nov in neustaljen način, preko različnih spletnih aplikacij in konferenčnih sistemov, ki se za skupinsko glasbeno ustvarjanje niso izkazali kot najboljši (Biasutti idr., 2021). Zato smo se odločili, da bomo rezultate raziskave o pripravljenosti bodočih razrednih učiteljev za poučevanje glasbene umetnosti, ko se bodo po končanem študiju zaposlili v osnovnih šolah, ki smo jo opravili v juniju 2019, primerjali z rezultati, ki smo jih pridobili v novembru 2022. Zanimalo nas je, ali so opazne razlike v pripravljenosti za poučevanje glasbene umetnosti pri študentih razrednega pouka, ki so znanja didaktike glasbe pridobivali pred in med epidemijo covid-19.

Glede na predmet in problem raziskave želimo preveriti, ali obstaja razlika v pripravljenosti pri uvajanju glasbenih dejavnosti v pouk glasbene umetnosti med študenti, ki so se izobraževali za razredne učitelje na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem pred in med epidemijo nalezljive bolezni covid-19.

Na podlagi namena in cilja raziskave smo si zastavili naslednje hipoteze:

- H1: Študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, se počutijo manj pripravljeni za spremljanje otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo.

- H2: Študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, se počutijo manj pripravljeni v podajanju glasbene teorije v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo.
- H3: Študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, se počutijo manj pripravljeni za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo.

3 Metodologija

Za pridobivanje podatkov v empirični raziskavi smo uporabili kvantitativno, deskriptivno in neeksperimentalno metodo pedagoškega raziskovanja s pomočjo anketnega vprašalnika.

V raziskavo smo vključili študente razrednega pouka Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem. Anketni vprašalnik smo objavili v zasebni skupini 4. letnika dodiplomskega študija, zasebni skupini 1. letnika podiplomskega študija in ga posredovali absolventom preko Facebooka. Anketni vprašalnik je obsegal 23 vprašanj večinoma zaprtega tipa. Prvi sklop anketnega vprašalnika je obsegal vprašanja nominalnega tipa, kjer smo pridobili demografske podatke raziskovalnega vzorca. Drugi sklop pa ordinalnega in intervalnega tipa, kjer smo lahko uporabili več statističnih metod. Vprašalnik je bil zasnovan tako, da so nanj lahko odgovorili vsi študenti omenjenih letnikov, ki so študirali na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem v študijskih letih 2019/2020 in 2020/2021. Vzorec ni bil slučajno izbran, ampak je bil priložnostno sestavljen, v njem pa je sodelovalo 89 študentov, kar predstavlja naš raziskovalni vzorec. Pridobili smo odgovore 28 študentov 4. letnika dodiplomskega študija, 32 študentov 1. letnika podiplomskega študija ter 29 študentov z absolventskim stažem. Od tega je 15 (17%) moških in 74 (83%) žensk. Največ anketirancev je starih med 22 in 24 let (73), le 16 anketiranih študentov pa je v starosti med 25 in 27 let. Te podatke smo primerjali z raziskovalnim vzorcem, ki je bil uporabljen za raziskavo, ki sta jo opravili avtorici Jedrlnič Peloz in Kopačin (2022) in v katero so bili vključeni študenti Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem, smer Razredni pouk. Anketni vprašalnik je rešilo 40 študentov iz 4. letnika dodiplomskega študija in 40 študentov iz 1. letnika podiplomskega študija, ki so se izobraževali v študijskem letu 2018/2019. Od tega je bilo 10 moških in 70 žensk, in sicer v starosti med 22 in 29 let. Tudi ta vzorec je bil neslučajnostni in priložnostno izbran. Za preverjanje hipotez smo uporabili primerjavo rezultatov dveh anketnih vprašalnikov, s katerima smo merili posameznikovo pripravljenost pri izvajanju posameznih glasbenih dejavnosti. Uporabljeni so bili rezultati izvedene raziskave v letu 2019 (Jedrlnič Peloz in Kopačin 2022; Jedrlnič Peloz 2019) ter rezultati anketnega vprašalnika iz novembra 2022. Na samoocenjevalni lestvici ankete iz leta 2019 so anketiranci izbirali ocene od 1 (najmanj pripravljen/-a) do 3 (zelo pripravljen/-a). Pripravljena anketa v novembru 2022 pa je zajemala vrednosti od 1 (najmanj pripravljen/-a) do 5 (zelo pripravljen/-a). Vrednosti drugega vprašalnika smo "rekodirali" tako, da vrednosti 4 in 5 pomenita vrednost 3 (najbolj), vrednost 3 pomeni vrednost 2, vrednosti 2 in 1 pa pomenita vrednost 1 (najmanj). Za pojasnitev obravnavane problematike smo v kategorije vključili nekatere dobesedne navedbe sodelujočih v raziskavi, označene s poševnim tiskom.

4 Rezultati in razprava

Najprej smo primerjali povprečja ocen v pripravljenosti spremljanja otroškega petja z instrumentom, podajanja glasbene teorije in za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi obeh vzorcev. Rezultate raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so študijske vsebine glasbenih predmetov poslušali pred epidemijo covid-19, smo primerjali z rezultati raziskave, ki smo jo izvedli med študenti, ki so omenjene vsebine poslušali med epidemijo covid-19. Vzorec prve ankete vključuje 80 študentov Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem, smer Razredni pouk, vzorec druge ankete pa 89 študentov že prej omenjene smeri.

Tabela 1

Povprečje pripravljenosti obeh vzorcev, ki so študirali pred in po epidemiji covid-19

Vzorec študija		Število anketirancev	Povprečje ocen v pripravljenosti
Spremljanje otroškega petja z instrumentom	pred epidemijo	80	2,13
	med epidemijo	89	1,69
Podajanje glasbene teorije	pred epidemijo	80	1,95
	med epidemijo	89	1,89
Ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi	pred epidemijo	80	1,95
	med epidemijo	89	1,8

Kot lahko razberemo iz tabele 1, je povprečje ocen v pripravljenosti tistih posameznikov, ki so glasbene vsebine poslušali pred epidemijo bolezni covid-19, nekoliko višje v primerjavi z oceno pripravljenosti tistih posameznikov, ki so študijske vsebine glasbenih predmetov poslušali med epidemijo, za vsako izmed treh izbranih dejavnosti. Največjo razliko opazimo v povprečju ocen v pripravljenosti pri spremljanju otroškega petja z instrumentom med poukom glasbene umetnosti na osnovnih šolah. To razliko lahko opazimo v tabeli 1 in znaša 0,44 med študenti, ki so študirali pred in med epidemijo covid-19. Medtem ko je razlika med ocenama pripravljenosti izvajanja glasbene teorije zgolj 0,06. Razlika povprečja ocen v pripravljenosti za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pa je nekoliko višja, in sicer 0,15, med že prej omenjenima skupinama študentov.

Uspešnost vseh sodelujočih v študijskem procesu je bila v veliki meri odvisna od njihove lastne angažiranosti, kar je pogosto povzročalo stres. Študenti so morali obvladovati samodisciplino in proaktivnost pri sledenju študijskemu programu, kar je v mnogih primerih vodilo v občutek preobremenjenosti. Visokošolski učitelji in njihovi sodelavci pa so se morali hitro prilagoditi novim metodam poučevanja in hkrati poiskati inovativne pristope za vzdrževanje motivacije in interakcije, kar je dodatno povečalo pritisk (Jelisavac, 2023, str. 69; Zrim Martinjak, 2024, str. 95).

Predstavili bomo rezultate, ki smo jih pridobili za vsako zastavljeno hipotezo, v naslednjih kategorijah:

- pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri spremljanju otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo;
- pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri podajanju glasbene teorije v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo;
- pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo.

Pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri spremljanju otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo

S prvo hipotezo smo trdili, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezní covid-19, počutijo manj pripravljeni pri spremljanju otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo. Pri potrjevanju te hipoteze smo kot statistično metodo uporabili t-test, ki nam omogoča ugotavljanje, ali so povprečne razlike ocen obeh skupin enake ali ne. Najprej smo preverili predpostavko o homogenosti varianc, kar je ena izmed ključnih zahtev za izvajanje t-testa. Opravili smo Levenov test za preverjanje enakosti varianc. Kot kaže tabela 2, je natančna stopnja značilnosti pri Levenovem testu manjša od 0,05 za preverjanje pripravljenosti študentov pri spremljanju otroškega petja z instrumentom oz. 0,000 ali skoraj enaka nič. Pri tej aktivnosti bomo torej uporabili pristop, ki ne predpostavlja enakosti varianc v obeh vzorcih.

Tabela 2

Rezultati t-testa za preverjanje pripravljenosti študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri spremljanju otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo covid-19

	<i>Levenov test za enakost varianc</i>		<i>T-test za enakost povprečij</i>		
	<i>F</i>	<i>sig. (natančna stopnja značilnosti)</i>	<i>t (testna statistika)</i>	<i>natančna stopnja ničelne hipoteze</i>	<i>več kot standardna napaka obeh povprečij</i>
Predpostavljamo enake variance	14,5	0	3,583	0,000	0,122
Ne predpostavljamo enakih varianc			3,631	0,000	0,12

V tabeli 2 lahko opazimo, da je vrednost testne statistike (t) za preverjanje hipoteze o pripravljenosti pri spremljanju otroškega petja z instrumentom enaka 3,631. Natančna stopnja značilnosti je enaka (skoraj) 0, kar je manj od tveganja 5% (0,05). To pomeni, da pri 5-odstotnem tveganju lahko zavrnamo ničelno domnevo, ki pravi, da je povprečje za skupino študentov, ki so se izobraževali pred epidemijo covid-19, manjše ali enako

povprečju skupine tistih študentov, ki so se izobraževali med epidemiji covid-19. V povprečju so študentje, ki so se izobraževali na daljavo, manj pripravljeni pri spremljanju otroškega petja z instrumentom kot študentje, ki so se izobraževali pred epidemijo covid-19.

Na podlagi te izvedene statistične metode lahko hipotezo, s katero smo trdili, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, počutijo manj pripravljeni pri spremljanju otroškega petja z instrumentom v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo, potrdimo.

Po oceni različnih strokovnjakov (Čeh in Adam, 2022; Oblak, 2001; Slosar, 2007, 2008) glasbene dejavnosti, kot so izvajanje, poslušanje in ustvarjanje glasbe v živo v predavalnicah, omogočajo bolj sproščeno in avtentično komunikacijo med študenti. Tovrstne dejavnosti, kjer pri pouku študenti ne pridobivajo le glasbenih znanj, ampak tudi spretnosti, olajšajo razvoj estetske občutljivosti, glasbenega dožemanja in mišljenja, spodbujajo kreativnost ter omogočajo umetniško izražanje in skupinsko sodelovanje. Vse to lahko študente motivira za vseživljenjsko učenje in učenje igranja na instrumente, kar je epidemija zavrla. Študenti so med drugim tudi zapisali: “[...] *glasbenih predmetov ne bi izvajala nikoli na daljavo, mogoče le teorijo, didaktike pa ne, saj je pri učenju posameznih korakov, kako bomo učili, ko bomo v razredu, več kot potreben fizični stik med študenti in profesorjem.*” Kot navaja Plevnik (2021), je potrebno praktične vsebine študijskega procesa organizirati tako, da bodo študenti doživeli praktično izkušnjo, ki bo čim bolj podobna tisti v predavalnici, česar pa med epidemijo pri študiju na daljavo preko različnih videokonferenčnih sistemov ni bilo mogoče, saj kot pišejo Biasutti idr. (2021), se le-ti za skupinsko glasbeno ustvarjanje niso izkazali kot najboljše. Do podobnih ugotovitev so prišli tudi Kopačin idr. (2022), ki pišejo, da študenti predvidenih instrumentov, kot so klaviature, kitare in Orffovi melodični instrumenti, niso imeli doma in jih niso mogli nadomestiti. Zaradi tega niso mogli v celoti izpolniti svojih študijskih obveznosti. Ravno zaradi tega se morda tudi študenti, ki so bili zajeti v naš vzorec in so vsebine glasbenih predmetov poslušali na daljavo, počutijo manj pripravljeni pri spremljanju otroškega petja v primerjavi s tistimi študenti, ki so vsebine glasbenih predmetov poslušali v predavalnici.

Pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri podajanju glasbene teorije v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo

Za analizo druge hipoteze, s katero smo trdili, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, počutijo manj pripravljeni pri izvajanju glasbene teorije v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo, smo izvedeli t-test in preverili predpostavko o homogenosti varianc. Uporabili smo Levenov test in preverili, ali so razlike v oceni pripravljenosti pri podajanju glasbene teorije študentov, ki so poslušali vsebine glasbenih predmetov pred in po epidemiji covid-19, pri podajanju glasbene teorije pri glasbeni umetnosti različne ali nižje. V tabeli 3 si lahko ogledamo natančno stopnjo značilnosti, ali je manjša ali večja od 0,05 ali 5%. Za pripravljenost pri podajanju glasbene teorije je natančna stopnja značilnosti Levenovega testa enaka 0,148, kar pomeni, da bomo gledali v tabeli 3 vrstico, kjer predpostavljamo enakost varianc v obeh vzorcih.

Tabela 3

Rezultati t-testa za preverjanje pripravljenosti študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri podajanju glasbene teorije pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo covid-19

	Levenov test za enakost varianc		T-test za enakost povprečij		
	F	sig. (natančna stopnja značilnosti)	t (testna statistika)	natančna stopnja ničelne hipoteze	več kot standardna napaka obeh povprečij
Predpostavljamo enake variance	2,116	0,148	0,524	0,601	0,118
Ne predpostavljamo enakih varianc			0,527	0,599	0,117

Iz tabele 3 lahko razberemo, da je vrednost testne statistike (t) za preverjanje hipoteze o pripravljenosti pri podajanju glasbene teorije enaka 0,524. Natančna stopnja značilnosti ničelne hipoteze je enaka 0,601, kar je več od tveganja 5% ali 0,05. To pomeni, da ne moremo zavrni ničelne domneve in da pri 5-odstotnem tveganju ne moremo trditi, da je populacijsko povprečje v pripravljenosti pri podajanju glasbene teorije v skupini študentov, ki so glasbene vsebine poslušali med epidemijo covid-19, manjše od povprečja študentov, ki so vsebine glasbenih predmetov poslušali pred epidemijo.

Na podlagi te izvedene statistične metode hipoteze, s katero smo trdili, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, počutijo manj pripravljeni v izvajanju glasbene teorije v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo, ne moremo potrditi.

Kot smo lahko razbrali, se že študenti, ki so glasbene vsebine poslušali pred epidemijo, pri podajanju glasbene teorije ne počutijo, da bi bili samozavestni in pripravljeni. Med epidemijo pa so se morali študenti naučiti glasbeno teorijo na daljavo, kar je še otežilo profesorjev nadzor nad tem, koliko so študenti predavanja dejansko razumeli. Biasutti idr. (2021) v svoji raziskavi navajajo, da je bilo težje pritegniti pozornost študentov med izobraževanjem na daljavo, saj manjka fizična interakcija in omejeno je vidno polje tako visokošolskih sodelavcev kot študentov, kar ni omogočalo spremljanja študentovega napredka. Študenti razrednega pouka na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem so kot glavni problem pri podajanju glasbenih vsebin na daljavo navajali dolgčas. Čeprav jim je bilo med predavanji in poslušanjem glasbene teorije, kot so sodelujoči v raziskavi zapisali, dolgčas, pa niso navedli nobenega predloga, da bi študij na daljavo izboljšali, ker so se profesorji na svoja predavanja še vedno zelo dobro pripravili. Zapisali pa so: “[...] menim, da je glasba sama po sebi predmet, ki večini ni ljub. Predavanja na daljavo so samo pripomogla k temu, da smo se bolj povlekli vase in bili srečni, da petja in igranja ne rabimo izvajati v živo.”

Pripravljenost študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo

Za analizo tretje hipoteze, s katero smo trdili, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, počutijo manj pripravljeni za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo, smo uporabili statistično metodo t-test. Natančneje Levenov test za preverjanje enakosti varianc, ki je prikazan v tabeli 4. Spremljali smo, če je natančna stopnja značilnosti manjša ali večja od 0,05 oziroma 5%. Opazimo lahko, da je natančna stopnja značilnosti pri Levenovem testu manjša od 0,05 za preverjanje pripravljenosti študentov za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi ali skoraj nič. Za to dejavnost lahko v tabeli 4 gledamo vrstico, kjer ne predpostavljamo, da sta varianci v obeh vzorcih približno enaki.

Tabela 4

Rezultati t-testa za preverjanje pripravljenosti študentov, ki so študirali med epidemijo covid-19, za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo covid-19

	Levenov test za enakost varianc		T-test za enakost povprečij		
	F	sig. (natančna stopnja značilnosti)	t (testna statistika)	natančna stopnja ničelne hipoteze	več kot standardna napaka obeh povprečij
Predpostavljamo enake variance	22,139	0,000	1,236	0,218	0,124
Ne predpostavljamo enakih varianc			1,255	0,211	0,122

V tabeli 4 lahko zasledimo, da je vrednost testne statistike (t) za preverjanje hipoteze o pripravljenosti za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi enaka 1,236. Natančna stopnja značilnosti je enaka 0,218, kar je več od tveganja 0,05 ali 5%. To nam pove, da ne moremo zavrnila ničelne domneve in da pri 5-odstotnem tveganju ne moremo trditi, da je populacijsko povprečje v pripravljenosti za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi v skupini študentov, ki so glasbene vsebine poslušali med epidemijo covid-19, manjše od povprečja študentov, ki so se izobraževali pred epidemijo covid-19.

Postavljene hipoteze, da se študenti, ki so študirali v času med epidemijo bolezni covid-19, počutijo manj pripravljeni za ustvarjanje harmonske spremljave k naučeni pesmi pri predmetu glasbena umetnost v primerjavi s študenti, ki so študirali pred epidemijo, ne moremo potrditi na podlagi izvedenega t-testa.

Za izvajanje harmonskih zvočnih slik morajo biti izvajalci v skupnem prostoru. Kot ugotavljajo Kopačin idr. (2022), pa so bili vsi vpleteni zaradi različne zmogljivosti informacijsko-komunikacijske tehnologije pri tem prikrajšani. Tako doma kot v tujini so

se pojavili podobni izzivi pri prilagajanju in spreminjanju načina izvajanja študijskega procesa izvajanja glasbe. Kljub začetni negotovosti so se vsi trudili prilagoditi situaciji in vključiti različne fleksibilne oblike izobraževanja (Mavrin idr., 2021; Plevnik, 2021). Biasutti idr. (2021) pa poudarjajo, da sta bila pri izobraževanju ključnega pomena vzpostavitev ustreznega domačega okolja brez hrupa in motečih dejavnikov ter ustrezna informacijsko-komunikacijska oprema, saj je bilo zelo pomembno slišati pravi zvok. V raziskavi, ki so jo opravili, pa ugotavljajo, da kljub najboljši opreми nekaterih pri sočasnem igranju več udeležencev ni bilo mogoče zagotoviti sinhronizacije zvoka. Študenti so zapisali: “[...] lahko bi profesorji uporabljali boljše zvočno opremo pri poučevanju na daljavo [...]”, “[...] odlična priložnost za razvijanje platforme, ki bi bila učinkovita pri sočasnem izvajanju glasbe [...]” in “[...] lahko bi nam vsem fakulteta zagotovila boljše slušalke, saj je brez njih okoli nas vse šumelo [...]”.

5 Sklep

Pri študiju glasbenih vsebin ne gre le za pridobivanje glasbenega znanja, temveč tudi za razvoj glasbenih spretnosti in sposobnosti, ki jih študenti uporabijo ob nastopu zaposlitve pri načrtovanju in izvajanju glasbene umetnosti. Vendar je prehod iz izobraževanja v predavalnico na izobraževanje na daljavo med epidemijo covid-19 močno zamajal to raven pripravljenosti. Zato smo izvedli raziskavo, v kateri smo primerjali pripravljenost bodočih razrednih učiteljev, ki so študirali med epidemijo covid-19, pri vpeljevanju glasbenih dejavnosti v pouk glasbene umetnosti s pripravljenostjo študentov, ki so sodelovali v podobni raziskavi tri leta in pol prej. Rezultate raziskave, ki smo jo izvedli s študenti, ki so sodelovali v raziskavi novembra 2022 in so glasbene vsebine poslušali med epidemijo, smo primerjali z rezultati raziskave, ki smo jo izvedli s študenti, ki so sodelovali v raziskavi junija 2019 in so glasbene vsebine poslušali pred epidemijo. Študenti so ocenjevali svojo pripravljenost za poučevanje glasbene umetnosti, ki bodo le-to pokazali ob nastopu dela z otroki v osnovni šoli, s pripravljenostjo pri spremljanju petja otrok na instrument, podajanju glasbene teorije in ustvarjanju harmonske spremljave k naučeni pesmi.

Različni strokovnjaki (Čeh in Adam, 2022; Oblak, 2001; Slosar, 2007, 2008) ocenjujejo, da je izvajanje, poslušanje in ustvarjanje glasbe v živo v predavalnicah učinkovito za bolj sproščeno in avtentično komunikacijo med študenti. Te dejavnosti, ki spodbujajo razvoj estetske občutljivosti, glasbenega dojemanja in mišljenja ter omogočajo umetniško izražanje in skupinsko sodelovanje, lahko študente motivirajo tudi za vseživljenjsko učenje in učenje igranja na instrumente. Epidemija je tovrstne dejavnosti ob prehodu študijskega procesa na daljavo ovirala in študenti so predavanju teorije glasbe lahko sledili, vendar pa je bilo praktični pouk zelo težko nadomestiti preko videokonferenčnih sistemov. Študenti so potrebovali fizični stik s profesorji in so pogrešali praktične izkušnje, ki bi bile čim bolj podobne tistim v predavalnici. Vzrok za težave študentov med epidemijo je bil tudi ta, da niso imeli instrumentov doma, kar je vodilo v neizpolnjevanje študijskih obveznosti. Zato se študenti, ki so morali vsebine glasbenih predmetov poslušati na daljavo, morda počutijo manj pripravljeni pri spremljanju otroškega petja v primerjavi s tistimi predhodniki, ki so izvajali praktični pouk

v predavalnici. Razlike med enimi in drugimi res niso velike in, žal, zaradi majhnosti vzorca rezultatov raziskave ne moremo z gotovostjo splošiti.

Raziskava, ki so jo opravili Biasutti idr. (2021), je pokazala, da so študenti, ki so že pred epidemijo poslušali glasbene vsebine, vseeno doživljali pomanjkanje samozavesti pri podajanju glasbene teorije. Med epidemijo pa so se morali naučiti tudi teorije na daljavo, kar je še bolj otežilo profesorjev nadzor nad razumevanjem študentov. Tudi študenti, ki so sodelovali v naši raziskavi, so zaznali velike ovire pri učenju instrumenta na daljavo in navedli nekaj argumentov, kot so: da jih je pri njihovem igranju na instrument v domačem okolju pred kamero profesor težje popravljal in usmerjal, bili so neustrezno tehnično opremljeni (spletna povezava, kamera, zvočniki, slušalke ...) in da bi lahko polno doživeli zvočne slike, so bili tudi didaktično neustrezno opremljeni (kitara, klavir, flavta, zvončki). Študenti na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem so kot enega pomembnejših problemov izobraževanja na daljavo navedli tudi dolgčas, vendar pa niso predlagali nobenih izboljšav in rešitev za odpravo le-tega, ker so se profesorji še vedno dobro pripravili na predavanja. Študenti so menili, da glasba ni predmet, ki bi bil vsem ljub, in so se zaradi predavanja na daljavo bolj povlekli vase.

Da bi izvajanje harmonskih zvočnih slik potekalo uspešno, bi morali biti izvajalci skupaj v istem prostoru. Med epidemijo so bili študenti prikrajšani za to možnost izvajanja zvočnih slik zaradi omejitev informacijsko-komunikacijske tehnologije. Kljub temu so se vsi trudili prilagoditi novi situaciji in vključiti v izobraževanje različne prilagodljive oblike le-tega. Za uspešno izobraževanje na daljavo sta bila ključnega pomena tudi ustrezno domače okolje ter ustrezna oprema za informacijsko-komunikacijsko tehnologijo, ki omogoča pravi zvok. Kljub najboljši opremi pa v nekaterih primerih ni bilo mogoče zagotoviti sinhronizacije zvoka. Študenti so predlagali uporabo boljše informacijsko-komunikacijske tehnologije in razvoj platforme, ki bi omogočila uspešno sočasno izvajanje glasbe na daljavo. To ugotavljajo tudi Biasutti idr. (2021), ki pišejo, da je kakršno koli skupinsko delo, kot npr.: igranje na instrument, večglasno petje, petje v zboru, spremljanje petja s klavirjem preko spleta, nemogoče in so študenti večinoma prakticirali samostojno in individualno delo, kar je vzelo veliko več časa in je dosti bolj dolgočasno od skupinskega izobraževanja.

Vzorec, ki smo ga zajeli, ni najbolj reprezentativen, zato bi bilo smiselno raziskavo razširiti še na drugi dve pedagoški fakulteti v Sloveniji in znotraj vzorca raziskati tudi razliko v pripravljenosti predavanja glasbenih znanj, spretnosti in sposobnosti pri pouku glasbene umetnosti, ko se bodo bodoči razredni učitelji ob zaključku študija zaposlili, saj mora biti, kot pišeta Baloh in Bratož (2019), proces izobraževanja zasnovan na poznavanju realnosti tako družbenega, strokovnega kakor tudi kulturnega okvira, v kateri tovrsten proces poteka, temu ustrezno pa bi ga bilo potrebno spremljati in prilagajati novjšim družbenim in zgodovinskim dogajanjem. Učitelj lahko z upoštevanjem kulturnega znanja, predhodnih izkušenj in referenčnih okvirov učencev omogoči učinkovitost in smiselnost učenčeve učne izkušnje. Gre za poučevanje, ki se ustrezno odziva na navedene dejavnike in omogoča učenje skozi pozitivne izkušnje učencev. Učinkovito poučevanje pa predpostavlja vlogo učitelja kot razmišljujočega oziroma reflektivnega praktika, učitelja, ki o svojem delu razmišlja, kar zahteva določene osebnostne lastnosti, kot so odprtost, iskrenost, sodelovanje, etičnost ... Kot reflektivni praktik se učitelj z ravni, na kateri uporablja nabor pridobljenih znanj in spretnosti, pomakne na raven, na kateri je zmožen pridobljeno znanje in spretnosti integrirati in spremeniti glede na dani

kontekst. Reflektivno razmišljanje zahteva tako neprestano ovrednotenje prepričanj, predpostavk in hipotez o podatkih in informacijah, ki so nam na voljo, kot tudi kritično presojo različnih interpretacij podatkov.

Eva Jedrlnič Peloz, Barbara Kopačin, PhD

The Readiness of Primary Education Students to Teach Music

From their birth, children are exposed to a stimulating musical environment, which can enrich their lives. Music can play an especially crucial role during their schooling, as this is when a child first encounters formal music education. This experience can aid in the development of self-discipline, creativity, aesthetic sensitivity, and artistic expression (Denac, 2002; Kopačin, 2014, 2020; Sicherl Kafol, 2001; Slosar, 1997; Voglar, 1987).

Music education holds significant importance in schools, as it enhances cultural and social life while contributing to a healthy and positive environment. Teachers can incorporate various musical activities into schoolwork, such as singing songs, playing instruments, listening to music, learning musical concepts, and fostering musical creativity. These activities help achieve various educational, functional, and developmental goals. Music education follows the guidelines set by the Music Education Curriculum (Holcar et al., 2011), which outlines specific activities for each educational period and includes sections on knowledge assessment and evaluation, interdisciplinary connections between music education and other subject areas, and the integration of educational communication technology in music lessons.

During the Covid-19 pandemic, measures such as “restricted movement, remote work, economic, health, and other measures” (Ferbežar et al., 2021, p. 193) were implemented for the first time in history. This included the transition of all levels of education to remote learning, which “affected family dynamics and were primarily dictated by the epidemiological circumstances in individual countries” (ibid., p. 193). In Slovenia, the shift to remote education was mandated by the Decree on the Declaration of the Covid-19 Epidemic (Government of the Republic of Slovenia, 2020), caused by the SARS-CoV-2 coronavirus. “Various complex educational challenges resulting from the (post)Covid era” (Marovič et al., 2023, p. 46) required all participants in the educational process to adapt and transition from traditional classroom-based instruction to remote learning. This transition stimulated flexibility and creativity in discovering diverse teaching methods. Remote learning also encompassed all arts-related subjects (Kopačin et al., 2022), including music education. In this context, students not only acquired musical knowledge but also honed their skills and abilities through consistent practice and engagement. During the pandemic, students’ levels of commitment became particularly evident (Zrim Martinjak, 2024, p. 93). These changes had a significant impact on the acquisition of musical knowledge, skills, and competencies by students (Jenko et al., 2024, p. 110), which would later be applied in their professional careers, particularly in teaching music-related content.

To ensure high-quality music education, teachers must be properly qualified (Slosar, 1995). Key Stage 1 and 2 music teachers must have completed a university-level

Primary Education program or a Master's study program in primary-level teaching. In years four and five, a teacher may also teach music if they have completed a university program in music pedagogy or a second-cycle master's program in music pedagogy. Proper education is essential for acquiring the knowledge necessary to deliver quality music education. At the University of Primorska, Faculty of Education (hereinafter: Faculty of Education), students gain the skills required for teaching music within the Primary Education program by completing music-related courses.

The curriculum for the Primary Education program at the Faculty of Education includes both first and second-cycle studies. The undergraduate course lasts four years and, along with elective courses, enables students to earn 240 credits. The postgraduate master's course, lasting one year, enables students to focus on developing professional readiness for teaching all subjects in the first and second educational stages of primary school. Alongside their academic education, graduates obtain a professional qualification and enhance their competencies in managing educational processes, including specific subject areas.

Starman and Birsa (2022) emphasise that students should also be provided with opportunities and conditions to research and interdisciplinarily integrate acquired knowledge, including in the field of music education. The knowledge and competencies they later apply based on the curriculum are essential for effectively conducting the pedagogical process, whether remotely, in the school environment, through interdisciplinary integration, or problem-based learning sessions (Birsa, 2018, 2017). The study program is designed to highlight the general knowledge, skills, and understanding that students achieve through higher education. In addition, elective courses are offered, focusing on foreign languages or other various content areas, including music-related subjects (University of Primorska, Faculty of Education, 2023).

Due to the unpredictable health situation in 2020 and 2021, all involved in the pedagogical process at the Faculty of Education, University of Primorska, had to quickly adapt to the circumstances and conduct their studies remotely. The goal was to provide students with as much new knowledge as possible while still achieving all the objectives of the study process. As a result of the changes in the teaching methods, Primary Education students were taught the content of music courses in a new and unconventional way, using various online applications and conferencing systems, which did not prove to be the most suitable for group music creation (Biasutti et al., 2021).

Therefore, we decided to compare the results of a study conducted in June 2019, which investigated the readiness of future primary teachers to teach music education once employed in primary schools with the results obtained in November 2022. We were interested in whether there were noticeable differences in the readiness for teaching music education among primary education students who acquired their music didactics knowledge before and during the Covid-19 pandemic.

In line with the subject and research problem, we aim to examine whether there is a difference in the readiness to incorporate musical activities into music education lessons between students who studied to become primary school teachers at the Faculty of Education before and during the Covid-19 pandemic (hereinafter: the pandemic). The success of all participants in the study process largely depended on their personal engagement, which often led to stress. Students had to maintain self-discipline and pro-

activity in following the study program, which, in many cases, led to a sense of being overwhelmed. Meanwhile, higher education professors and their colleagues had to quickly adapt to new teaching methods while finding innovative approaches to maintain motivation and interaction, further increasing the pressure (Jelisavac, 2023; Zrim Martinjak, 2024).

Our first hypothesis suggested that the students who studied during the pandemic would feel less prepared to accompany children's singing with an instrument compared to the students who studied before the pandemic. To test this hypothesis, we used the T-test, which allows us to determine whether the mean scores of the two groups are significantly different. We first checked the assumption of homogeneity of variances, a key requirement for performing the T-test. We conducted Levene's test for equality of variances. At a 5% significance level, we rejected the null hypothesis, which stated that the mean score of the students educated before the pandemic was less than or equal to the mean score of those educated during the pandemic. On average, the students who studied remotely were less prepared to accompany children's singing with an instrument compared to the students who studied before the pandemic. Based on the statistical analysis, we confirmed our hypothesis that the students who studied during the pandemic felt less prepared to accompany children's singing with an instrument compared to those who studied prior to the pandemic.

For the analysis of the second hypothesis, which posited that the students who studied during the pandemic would feel less prepared to teach music theory compared to those who studied before the pandemic, we conducted a T-test and checked the assumption of homogeneity of variances. We used Levene's test to examine whether the differences in the readiness ratings for teaching music theory between the students who learned music content before and after the pandemic were significant. We could not reject the null hypothesis, and at a 5% significance level, we cannot assert that the average population readiness for teaching music theory in the group of students who studied during the pandemic is lower than that of the students who studied prior to the pandemic. Based on the statistical analysis, we cannot confirm the hypothesis that the students who studied during the pandemic felt less prepared to teach music theory compared to those who studied prior to the pandemic.

For the analysis of the third hypothesis, which claimed that the students who studied during the pandemic would feel less prepared to create harmonic accompaniment for a learned song in music education compared to the students who studied prior to the pandemic, we used the T-test. We could not reject the null hypothesis and, at a 5% significance level, cannot assert that the average population readiness for creating harmonic accompaniment in the group of students who learned music content during the pandemic is lower than the mean of the students who studied before the pandemic. We could not confirm the hypothesis that the students who studied during the pandemic felt less prepared to create harmonic accompaniment for a learned song compared to those who studied prior to the pandemic.

The sample included in this study is not highly representative, which suggests the need to expand the research to the additional two Faculties of Education in Slovenia. Moreover, it would be valuable to examine the differences within the sample regarding the readiness of future primary school teachers to transfer musical knowledge, skills, and abilities in music education lessons once they enter the workforce. As noted by

Baloh and Bratož (2019), the educational process must be grounded in an understanding of the realities of the social, professional, and cultural contexts in which it occurs. Consequently, this process should be monitored and adapted to reflect contemporary societal and historical developments.

LITERATURA

1. Baloh, B. in Bratož, S. (2019). Refleksija vloge učitelja v čezmejnem prostoru. Razprave in gradivo: revija za narodnostna vprašanja, 83, 5–19. <https://doi.org/10.36144/rig83.dec19.5-19>
2. Biasutti, M., Antonini Philippe, R. in Schiavo, A. (2021). Assessing teachers' perspectives on giving music lessons remotely during the COVID-19 lockdown period. *Musicae Scientiae*, 26(3), 1–19. <https://doi.org/10.1177/1029864921996033>
3. Birsa, E. (2017). Primerjava učnih načrtov in vključenost priporočil za medpredmetno povezovanje likovnih vsebin [Comparison of syllabi and inclusion of recommendations for interdisciplinary integration of visual arts contents]. *Revija za elementarno izobraževanje*, 10(2–3), 163–179. [https://doi.org/10.18690/1855-4431.10.2-3.163-180\(2017\)](https://doi.org/10.18690/1855-4431.10.2-3.163-180(2017))
4. Birsa, E. (2018). Teaching strategies and the holistic acquisition of knowledge of the visual arts. *CEPS Journal: Center for Educational Policy Studies Journal*, 8(3), 187–206. <https://doi.org/10.26529/cepsj.39>
5. Čeh, I. in Adam, J. (2022). Samopodoba mladostnikov v času pandemije. V M. Orel, M. Á. Queiruga Dios, J. Brala Mudrovčič, J. Miletic, S. Jurjevčič in T. Šetina (ur.), *Mednarodna konferenca EDUizziv Aktualni pristopi poučevanja in vrednotenja znanja: zbornik prispevkov* (str. 754–67). EDUvision.
6. Denac, O. (2002). Glasba pri celostnem razvoju otrokove osebnosti: priročnik za vzgojitelje, razredne učitelje, učitelje glasbe in glasbenih predmetov v splošnih in glasbenih šolah. Zavod Republike Slovenije za šolstvo.
7. Ferbežar, N., Marovič, M. in Gavriloski, M. (2021). Vzgojno-izobraževalne ustanove in izzivi mladih LGBTIQ+ oseb med pandemijo covid-19. *Sodobna pedagogika*, 72(138), 188–202.
8. Holcar, A., Borota, B., Breznik, I., Jošt, J., Kerin, M., Kovačič, A., Lango, J., Mraz Novak, T. in Sicherl Kafol, B. (2011). Program osnovna šola: glasbena vzgoja: učni načrt. Ministrstvo za šolstvo in šport.
9. Jedrlnič Peloz, E. (2019). Pripravljenost bodočih razrednih učiteljev glasbenih dejavnosti v pouk. [Diplomsko delo, Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta].
10. Jedrlnič Peloz, E. in Kopačin, B. (2022). Voljnost bodočih razrednih učiteljev za vpletanje glasbenih dejavnosti v pouk. *Didakta*, 32(216), 54–61.
11. Jelisavac, D. (2023). Izgorelost učiteljev in njihovo zadovoljstvo z delom med epidemijo. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 38(1), 76–95. <https://doi.org/10.55707/ds-po.v38i1.6>
12. Jenko, M., Kopačin, B. in Birsa, E. (2024). Mnenja študentov o lastni usposobljenosti za izvajanje pedagoškega procesa. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 39(2), 103–119. <https://doi.org/10.55707/ds-po.v39i2.127>
13. Kopačin, B. (2014). Medsebojna povezanost inteligentnosti, glasbenih aktivnosti in družinskega okolja pri devetošolcih. *Revija za elementarno izobraževanje*, 7(2), 81–96.
14. Kopačin, B. (2020). Glasbene didaktične igre in glasbeno-razvojni dosežki prvošolcev. *Revija za elementarno izobraževanje*, 13(1), 88–111. <https://doi.org/10.18690/rei.13.1.89-111.2020>
15. Kopačin, B. in Verdir, M. (2018). Uporaba informacijsko-komunikacijske tehnologije pri pouku glasbene umetnosti. V T. Štemberger, S. Čotar Konrad, S. Rutar in A. Žakelj (ur.), *Oblikovanje inovativnih učnih okolij* (str. 427–441). Založba Univerze na Primorskem. <https://doi.org/10.26493/978-961-293-139-1.427-441>
16. Kopačin, B., Marič, M., Radič, B., Merlin, U. in Birsa, E. (2022). Uporaba prožnih oblik pri izobraževanju na daljavo v visokem šolstvu na področju umetniških predmetov. *Sodobna pedagogika*, 73(3), 42–60.

17. Marovič, M., Benčina, Š. in Bogdan Zupančič, A. (2023). Skrb za duševno zdravje socialnih pedagogov v vzgojno-izobraževalnih institucijah. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 38(3–4), 37–52. <https://doi.org/10.55707/ds-po.v38i3-4.109>
18. Mavrin, I., Čepo, M. in Balen, B. (2021). From arts to zoom – artistic and creative education in the Covid19 quarantine period (economic, legal and cultural perspectives). V V. Milinarevič, M. Brust Nemet in J. Husanović Pehar (ur.), *Intercultural Education/Obrazovanje za interkulturalizam* (str. 297–309). Faculty of Education, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Republic of Croatia Croatian Academy of Sciences and Arts, the Center for Scientific Work in Vinkovci, Republic of Croatia.
19. Milić, S., Simeunović, V. in Cenić, D. (2023). Kriza zaradi pandemije covida-19 in prehod univerz na izobraževanje 4.0. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 38(3–4), 136–152. <https://doi.org/10.55707/ds-po.v38i3-4.115>
20. Oblak, B. (2001). *Glasbena slikanica 3: priročnik za učitelje*. Državna založba Slovenije.
21. Plevnik, M. (2021). Izzivi izvedbe praktičnih vaj ob prilagoditvah izobraževalnega procesa v visokošolskih ustanovah med epidemijo covida-19. *Sodobna pedagogika*, 72(138), 308–320.
22. Sicherl Kafol, B. (2001). *Celostna glasbena vzgoja*. Debora.
23. Slosar, M. (1995). *Dejavniki uspešnosti razrednih učiteljev pri glasbeni vzgoji na razredni stopnji osnovne šole* [Doktorska disertacija, Univerza v Ljubljani, Akademija za glasbo].
24. Slosar, M. (1997). *Dejavniki uspešnosti razrednih učiteljev pri glasbeni vzgoji na razredni stopnji osnovne šole ali zakaj ponovna uvedba preizkusa glasbenih sposobnosti ob vpisu na Oddelek za razredni pouk*. V K. Destovnik in I. Matovič (ur.), *Izobraževanje učiteljev ob vstopu v tretje tisočletje* (str. 233–41). Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta.
25. Slosar, M. (2007). *Izbrana poglavja iz didaktike glasbene vzgoje I*. Debora.
26. Slosar, M. (2008). *Izbrana poglavja iz didaktike glasbene vzgoje III*. Debora.
27. Starman, V. in Birsa, E. (2022). Interdisciplinarno povezovanje znanosti in umetnosti v študijskem procesu. *Sodobna pedagogika*, 73(139), 60–75.
28. Univerza na Primorskem Pedagoška fakulteta. (2023). <https://www.pef.upr.si/>
29. Vlada Republike Slovenije. (2020). *Odredba o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju Republike Slovenije*. <https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina/2020-01-0532/odredba-o-razglasitvi-epidemije-nalezljive-bolezni-sars-cov-2-covid-19-na-obmocju-republike-slovenije%0A01-0532/odredba-o-razglasitvi-epidemije-nalezljive-bolezni-sars-cov-2-covid-19>
30. Voglar, M. (1987). *Otrok in glasba*. Državna založba Slovenije.
31. Zrim Martinjak, N. (2024). Anгаžiranost študentov pri študiju na daljavo. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 39(1), 83–97. <https://doi.org/10.55707/ds-po.v39i1.124>

Besedilo/Text © 2025 **Avtor(ji)/The Author(s)**

To delo je objavljeno pod licenco CC BY Priznanje avtorstva 4.0 Mednarodna.

This work is published under a licence CC BY Attribution 4.0 International.

(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Eva Jedrlnič Peloz, magistrica profesorica razrednega pouka.

E-mail: eva.peloz@gmail.com

Dr. Barbara Kopačin, izredna profesorica za didaktiko glasbe na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem.

E-mail: barbara.kopacin@pef.upr.si